

פורים

בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו וגו'

מפרש רבי אברהם בן הגר"א, עד כאן פירש רשעת אחשורוש בכלל, ומכאן ואילך, בפרט. 'בשנת שלש למלכו' אמר, בלשאצר מנה וטעה, אנא מנינא ולא טעינא וכו', תלתא דכורש ותרתא דידיה, אמר מדלא איפרק עד השתא [עשה חשבון שעד כאן היו שבעים שנה ליסודה של מלכות בבל ולא נגאלו, כעת בודאי שלא יגאלו] ודאי לא מיפרקי [מגילה יא, ב]. לכן 'עשה משתה לכל שריו ועבדיו' והיתה כוונתו לשאול אצל כל השרים לחוות דעתם מה לעשות ביהודים והיה רוצה לשמוע דעת כל איש מקטן ועד גדול ולבחור הרע שבהם. 'וכל שריו ועבדיו' הוא כלל שלא לשריו לבד עשה משתה אלא לעבדיו ג"כ.

ואחר כך מבאר בפרטות מי הם עבדיו, 'חיל פרס ומדי' שהיו מזרע עמלק כדי שיספרו דופי על ישראל, ומי הם השרים, אמר 'הפרתמים', שרי הפרתמים היושבים על נהר פרת שהיו שכנים רעים לישראל. 'ושרי המדינות' שהם יודעים מכל המדינות העלילות שבדו לישראל, 'לפניו' נמשך למעלה שכל אחד הן משריו והן מעבדיו היה יושב יום אחד לפניו כדי לשמוע בעצמו ולחקור היטב רעת ישראל, ומפרש והולך האיך היו יכולים ריבוי עם כזה להושיב כל אחד לפניו ואמר.

מקור: באר אברהם